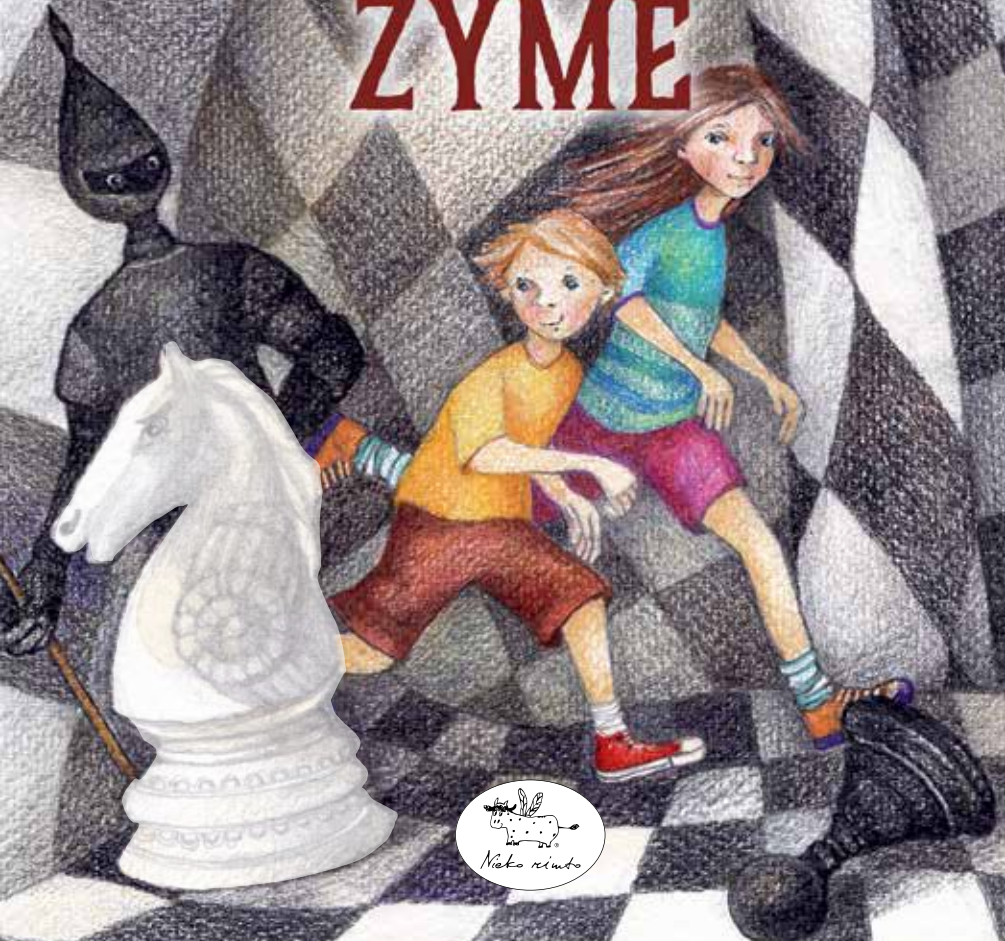

HANNA BLIXT

ILIUSTRAVO NERINGA ŽUKAUSKAITĖ

BALTOSIOS
PELĖDOS ŽENKLAS
STIKSO
ŽYMĖ

BALTOSIOS PELĖDOS ŽENKLAS

**STIKSO
ŽYMĖ**

Versta iš:
Hanna Blixt
ÄVENTYREN I SAGOFALLEN 1.
STYX MÄRKE
Bubo Förlag, Tällberg, 2018

Bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos integralios bibliotekų
informacinės sistemos (LIBIS) portale ibiblioteka.lt

© Tekstas, Hanna Blixt, 2018

© Viršelio ir vidinės iliustracijos, Neringa Žukauskaitė, 2022

Pirmą kartą švedų kalba 2018 metais Švedijoje pavadinimu

Styx märke išleido *Bubo Förlag*, Tällberg, Švedija.

Lietuvių kalba išleista susitarus su Johan Almqvist

(johan@tapiragency.com) iš *Tapir Literary Agency*,

San Fransiskas, JAV.

Visos teisės saugomos.

© Vertimas į lietuvių kalbą, Mantas Karvelis, 2021

© Leidykla „Nieko rimto“, 2022

ISBN 978-609-441-818-1

Hanna Blixt

BALTOSIOS PELĖDOS ŽENKLAS

STIKSO
ŽYMĖ

Iliustravo Neringa Žukauskaitė
Iš švedų kalbos vertė Mantas Karvelis

Vilnius
2022

1 SKYRIUS

– Paskubėk! Jie artinasi!

Sofija tempia už rankos jaunėlį broliuką.

– Aš bijau!

Leo žiūri į Sofiją išplėtęs mėlynas akis. Rimtis žvilgsnyje skaudžiai persmelkia seserį.

– Aš taip pat, bet kitos išeities nėra, pats žinai, – atsako ji. – Nė už ką neleisiu jiems pažymėti mūsų Stikso žyme.

Guosdama Sofija apkabina siaurus Leo pečius.

Aplink tamsi, šiurpulinga rudens naktis, pilna nedraugiškų šešėlių. Betoniniai namai nuniokoti, kai kurie visai sulyginti su žeme. Viskas pilka, tamsios gatvės nuklotos storu pelenų sluoksniu.

– Laikykimės atokiau nuo gatvės žibintų, – ištaria Sofija. – Antraip mus gali pastebėti.

Kitą akimirką abu sustingsta, nes už nugaros pasigirsta balsai. Jie bando slėptis tamsoje. Balsai artėja, atrodo, jų vis daugiau.

– Tik palaukite, kol juos sučiupsiu, – sako piktas, storas balsas. – Jie dar pasigailės.

– Man regis, kažką mačiau priekyje, – ištaria toks pat nemalonus kitas.

Sofija tvirčiau suspaudžia Leo ranką ir leidžiasi bėgti. Brolis ir sesuo susigūžę sprunka pro pastatus. Kur pasislėpti?

– Turime ištrūkti iš miesto, – šnopuoja ji.

Sofijai gelia plaučius. Po valandėlės pajunta burnoje kraujo skonį. Miesto pakraštyje vaikai pamato rudą siluetą. Primena didelį ažuolą.

– Ten, – pasiūlo Leo. – Užlįsime už medžio. Daugiau nebegaliu bėgti.

Sukaupę paskutines jėgas jie pasiekia medį ir griūva už jo. Suvirtę ant žemės godžiai gaudo orą. Kad tik jų nepastebėtų!

– Žiūrėk! Medyje drevė, – ištrūksta Leo. – Ažuolas tuščiaviduris!

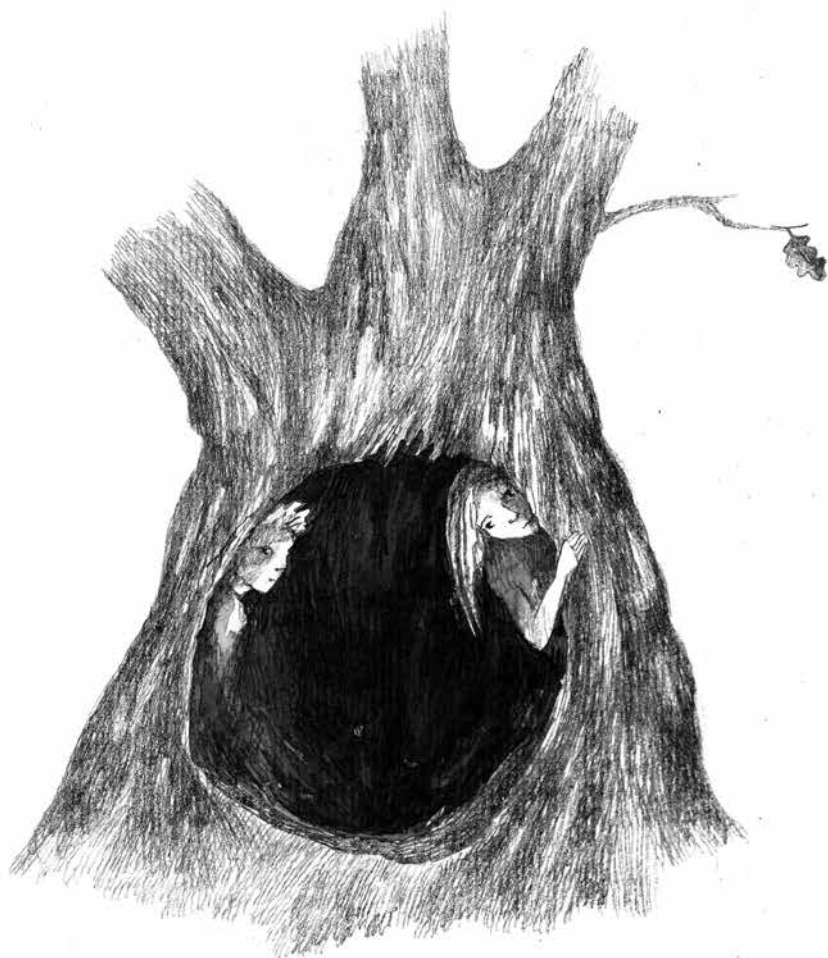
Tikrai. Kitoje pusėje žioji ertmė, kurioje užtenka vietos pasislėpti. Sofija ir Leo įlipa vidun. Dabar juos saugo medžio kamienas. Pačiu laiku, nes balsai jau visai čia pat.

– Aš tikrai mačiau juos bėgančius prie to medžio. Dabar nepaspruks.

– Kaip kvaila, kad dar bando sprukti. Juk vis tiek visi gaus Stikso žymę. Priešindamiesi tik prisišauks

bėdos. Tatuiruotojui gali sudrebėti ranka... – atsako kitas balsas ir šiurkščiai nusijuokia.

Vaikai laikosi tvirtai apsikabinę. Neabejoja, kad bet kada bus pastebėti. Beviltiškas bandymas pabėgti žlugo.

Tada atsitinka tai, kam jie nėra pasiruošę. Drevė medžio kamiene ima trauktis tiesiog akyse. Balsai kas akimirką tolsta, kol galiausiai visai išnyksta. Pasidaro taip tylu, kad girdėti tik širdies dūžiai. Sofija viliasi, kad tas garsas neprasiskverbs pro medžio kamiens ir neišduos jų slėptuvės.

Aplink tamsu nors į akį durk.

– Kas čia darosi? – sušnibžda Leo. – Gal įstrigome amžiams?

2 SKYRIUS

Minčių daug. Vienos aiškios, kitos miglotos. Atrodo, galvos tuoj pradės rūkti. Ar jiems kada nors pavyks išlįsti iš medžio? Jei taip, kas tuomet laukia? Ar Stiksas amžinai valdys pasaulį? Tai reikštų, kad blogis nugalėjo visiems laikams. Ar gali būti, kad žmonijai neliko nė menkiausios vilties?

Atrodo, praeina amžinybė, kol pagaliau šmėsteli šviesos spindulėlis. Ažuolo drevė vėl pradeda atsiversti. Sofija sulauko kvapą ir ištempusi ausis klausosi, bet balsų nebegirdėti.

– Tikriausiai nuėjo. Eime, – sušnibžda ji.

Vaikai atsargiai išlipa iš drevės ir nustebę dairosi. Sofija mirksi mėgindama priprasti prie ryškios šviesos. Nebėra nei tamsių gatvių, nei betoninių namų griuvėsių. Aplinkui žalia ir šviesu. Po kojomis želia vešli žolė, auga spalvingos gėlės, priekyje plyti vasaros pieva, o virš galvų – giedras, žydras dangus. Drugelis citrinukas nutupia ant ištiesto Sofijos smiliaus ir kelis sykius mostelėjęs sparnais skrenda

tolyn. Mergaitė nustemba pastebėjusi, kad abu su Leo vilki lengvais vasariniais drabužiais.

– Kur mes esame? – susižavėjęs klausia brolis.

– Gal numirėme ir atsidūrėme danguje? – svarsto Sofija. – Ai! – aikteli ir supyksta. – Ko čia žnaibaisi?

– Kad žinotume, jog nesapnuojame. Na ir gražumėlis. Jei čia vis dėlto sapnas, aš nenoriu prabusti, – atsako Leo.

Sesuo negali atplėšti akių nuo priekyje kylančių kalvų. Kokios ryškios spalvos! Pieva, kurioje stovi, tokia žalia, o tolumoje stūksančios kalvos ir kalnai skęsta melsvai violetinėje migloje.

Leo išskečia rankas ir užvertęs galvą į saulę pasileidžia per pievą.

– Palauk!

Sofija puola paskui. Kol pasiveja, Leo spėja tolokai nubėgti. Berniukas stovi prie kelių metrų aukščio akmens luito ir įdėmiai jį apžiūrinėja.

– Ką tai reiškia? – klausia jis.

Dabar ir Sofija pamato ant akmens dar niekada neregėtus užrašus ir simbolius.

– Čia tik krūva keistų ženklų. Iš kur man žinoti? – ištaria ji ir gūžteli pečiais.

Leo atsitiesia ir priekaištingai pažvelgia į seserį:

– Nejau nematai? Čia juk parašyta:

*Kai sprogsa pumpurai
Pasaulyje šiame
Vilties jei netekai
Parodys, kur šviesa
Išbandymas jau čia
Lydės sėkmė arba kančia*

Sofija nustebusi žiūri į brolių.

– Gali tai perskaityti? Aš matau tik keistus ženklus.

Leo atrodo ne mažiau nustebęs.

– Čia juk paprastos raidės. Tik neaišku, ką tas tekstas reiškia, – atsako jis.

Priekyje virš pievos draikosi migla. Tolumoje beribėse ganyklose šuoliuoja balti žirgai, kiti rupšnoja aukštą žolę. Prie jų artėja mergaitė sniego baltumo plaukais ir besiplaikstančia suknele. Lūpos raudonos, akys tamsiai mėlynos. Sofijos žvilgsnį patraukia plaukai. Saulės spinduliuose jie net žvilga.

– Aš jūsų laukiau, – ištaria mergaitė.

3 SKYRIUS

Sofija ir Leo susižvalgo. Kaip suprasti – laukė?

– Eime su manimi, – paragina ilgų, baltų plaukų mergaitė.

Leo linkteli atsakydamas į klausiamą Sofijos žvilgsnį ir jie tylomis nuseka paskui.

– Aš Tilija, – valandėlę paėjęs ištaria mergaitė ir pamoja prisėsti žolėje prie čiurlenančio upelio.

Pati pasistiebusi nuskina kelis žalius lapus nuo tiesiai virš galvų vešančio beržo.

– Šie lapai jums pravers. Juose yra *tiesos eliksiro*, – rimtai kalba ji. – Saugokite juos.

Tilija išsitraukia aukso siūlais siuvinėtą dailų šilkinį maišelį ir atsargiai po vieną sudeda lapus.

– Kas tas tiesos eliksiyas? Ir kur mes esame? – klausinėja Sofija, bet padvejojusi paima ištiestą maišelį.

– Dabar jums nebūtina daugiau apie jį žinoti. Atėjus laikui patys suprasite, – atsako Tilija. – Jūs Pasakijoje, Ūkanotųjų pievų saloje. Mūsų šalis pavadinta mums brangios vietos vardu.

Brolis Leo ir sesuo Sofija bėgdami nuo užpuolikų patenka į stebuklingą Pasakijos šalį. Čia visi dalyvauja kovoje tarp juodųjų ir baltųjų šachmatų figūrų. Į mūsų įtraukiami ir vaikai – tačiau kautis jiems reikės ne ginklais, o sumanumu. Kiekvienas doras poelgis ar teisingas pasirinkimas padės baltiesiems siekti pergalės.

Tai – pirmoji švedų rašytojos Hannos Blixt nuotykių serijos vaikams „Baltosios pelėdos ženklas“ istorija. Iš viso parašytos septynios įtraukiančios knygos. Serija susilaukė didelio populiarumo Švedijoje. Lietuvišką leidimą iliustruoja dailininkė Neringa Žukauskaitė.

Redaktorė Danutė Ulčinskaitė
Korektorė Eglė Devižytė
Maketavo Miglė Dilytė
Tiražas 2000 egz.
Išleido leidykla „Niekorimto“
Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius
www.niekorimto.lt
Spausdino UAB BALTO print
Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Bėgdami nuo Stikso kareivių, brolis ir sesuo Leo ir Sofija pasislepia ąžuolo drevėje. Anga staiga užsitraukia ir po valandėlės jie atsiduria visai kitame pasaulyje. Čia nėra tamsių gatvių ir betoninių namų griuvėsių. Juos supa žaluma ir šviesa. Po kojomis želia vešli žolė, žydi spalvingos gėlės, priešais plyti vasaros pieva. Padedami vienaaragio Mėnulio Spindulio, vaikai leidžiasi į kvapą gniaužiančius ir pavojų kupinus nuotykius. Kartu šachmatų lentoje prasideda juodųjų ir baltųjų figūrų kova.

PIRMOJI KVAPĄ GNIAUŽIANČIOS SERIJOS DALIS!

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-818-1

9 786094 418181